

Praznična Mišojka

60 LET

Na koncu tega prašnega leta, polnega lukenj, preprih, razkužil in novih izzivov smo spoznali, da nam bo ostalo veliko zanimivih spominov nanj.

Šola ni le kraj, kjer se učimo, v šoli marsikaj doživimo.

Najpomembnejša pa so nova prijateljstva in izkušnje, ki nam ostanejo za življenje.

Vesel božič in srečno 2022!

9. b

BOŽIČNI ČAS

Božični čas, najlepši in najčarobnejši čas v letu.

Srca ljudi se napolnijo z ljubeznijo, vasi in mesta pa krasijo lučke.

Stisk rok, voččila iz srca, ljubezen in toplina se širijo me ljudmi. Čas božiča je tukaj, v vzdušju in medsebojnih odnosih. Najlepše ga je praznovati doma s svojimi najbližjimi. Preživimo ga v objemu družine, v peki piškotov in potice, okrašanju božične jelke ter postavljanju jaslic. Med seboj si izmenjamo darila in toplino. Nekatere družine gredo tudi k polnočnici.

Pravo doživetje je tudi, ko se sprehajamo po okrašenih mestih in ulicah, saj se tako nalezemo toplega prazničnega vzdušja. To je čas, ko se čas ustavi. Je čas za druženja, zabave, veselje, toplino ... zato ga dajmo izkoristiti.

(Nika Stergulc, 9. a)

VEM, KAR VEM

Ta pravljica se je zgodila neznano kje, neznano kdaj. Vse, kar vemo o njej, je, da govori o fantku, ki ni vedel ne premalo in ne preveč.

Ta fantek je živel brez mame in brez očeta. Živel je na podstrešju stare stolpnice. Edini prijatelj, ki ga je imel, je bila gospa podgana Nejevoljna. To je bila stara podgana, ki je velikokrat nergala in bila izbirčna pri hrani, katere nista imela prav dosti. Zato sta jo morala krasti. Podgana kaj manjšega, on pa kaj večjega in če ga je kdo kdaj kaj vprašal o kraji, je rekel: »Vem, kar vem in nič več in nič manj.« In tako so večinoma tekli njuni dnevi. Nekega dne pa je fantek zašel na slabo ulico, na kateri so živeli slabi ljudje. Ti slabi ljudje so fantka ujeli v vrečo, jo zvezali ni fantka pustili, naj umre od lakote. Niso pa vedeli, da ima fantek prijateljico podgano. Ta ga je rešila tako, da je v vrečo naredila dovolj veliko luknjo, da se je fant stlačil ven. Ko so naslednji dan slabi ljudje prišli, da bi pokončali fanta, so zagledali luknjo v vreči. Nad sabo so zagledali fantka, ki je nanje vrgel mrežo. Slabi ljudje so ga vprašali: »Kako si vedel, da pridemo pote?«

Fantek jim je odgovoril: »Vedel sem, kar sem vedel, in vedel nisem nič več in nič manj.«

(Lovro Scozzai, 6. a)

BOŽIČ
Božič spet je tukaj, letos je drugačen, saj boleznj je preveč - skupaj jo premagajmo.

Danes smo se zbrali, ba bolezen bi pregnali. Življenje spet bo tako, kot je bilo.

Vedno znova skupaj vstopamo v probleme, saj en sam ne more, ker preveč jih je.

Upam, da bo letos spet vse po starem, saj želimo si živeti, tako kot prej.

(Zoja Dornik, 7. d)

Učenci 8. a vam želimo najboljše, lepo, ljubeče, belo, kreativno, lahko, milo, avanturistično, ljubeznivo, mirno, glasbeno, neučakano, mehko, jasno, fantastično, delovno, fascinantno, modro, klepetavo, elegantno, veselo, elastično, jekleno, mogočno in najlepše leto 2022.

9. C

vam želi,

da leto 2022 zaživi.

Da maske le za pusta bi nosili, razkužila rabili samo, ko kolena bi razbili.

Želimo sprehode po šolskih hodnikih

in druženje z vrstniki.

Naj vse to se zgodi

in presrečni bomo

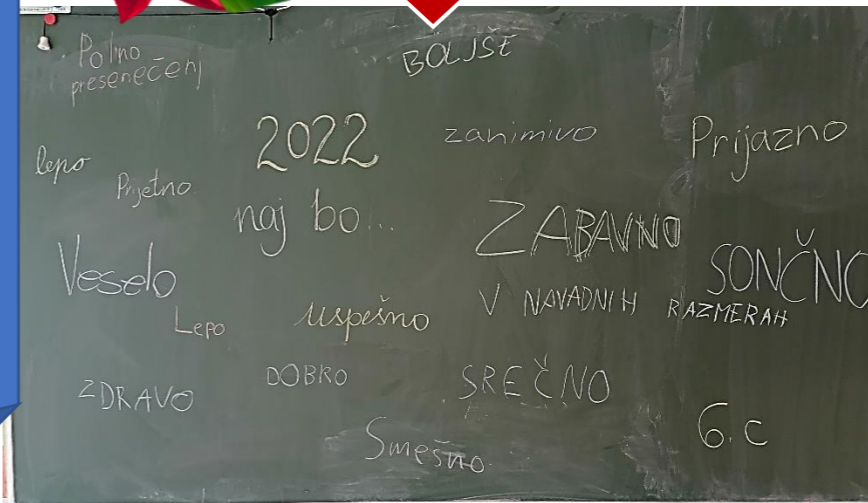
vsi.

BOŽIČNA IDILA

Kot vsako mrzlo zimo, vsi se praznikov veselimo. Smrečice si vsi želimo, a rešitve ne dobimo. Mama rada bi naravno, jaz navijam za zabavno. Na koncu očetova je obveljala, lesena v kotu tam bo stala. Da o okraskih ne govorimo, saj iskali smo jih celo zimo. Rdeči, beli in zeleni vsi so izgledali ceneni. Zato odločili smo se za zlato, da drevesce izgledalo bo bogato. Pod smreko damo še darila, S tem popolna božična je idila.

(Nina Ladava, 7. d)

vam podarja zbirko ročic, pravljič in pesmi naših učencev, da bodo prazniki še bolj pravljični.

Želimo vam, da bo manj karanten, veliko zdravja, sreče in lepih ocen.

6. a

Še eno leto je tu, še eno leto življenja ...

Da bi pregnali skrbi, dvome in strah, radi se imejte in veliko se smejte, vam želi 8. c.

MALA KOALA

Nekoč je živela mala koala. Živela je v gozdu. Drevesa v tistem gozdu so bila tako visoka, da jim nisi videl vrha, korenine pa tako globoke, da so prišle do sredine Zemlje. Zato je bilo v tistem gozdu vedno toplo. Njihova debela so bila tako debela, da si lahko razširil roke, pa jim nisi prišel okoli, listi pa so bili tako majhni kot češnje.

Mala koala je bila še mlada in nadvse luštna. Njen sivi kožušček je bil zelo mehek in puhast. Bila je zelo iznajdljiva, zato ni bila nikoli lačna. Živela je namreč pod čudežnim drevesom, na katerem so celo leto rasli sadeži vseh vrst. V šopu sadja so bile banane, ananas, borovnice, grozdje, jabolka, mango, bambusovi vršički, pomaranče, marelice in slive. Vse, kar ti srce in želodček poželita. Nekega dne, ko je kot po navadi skakala po skalah pod drevesom, si je hudo ranila tačko. Močno je jokala, ker jo je bolelo in ni mogla do hrane. Postajala je vedno bolj lačna in njen jok je postajal vse bolj otožen. Jokala je tako milo, da bi se je še kamen usmilil. Zastokala je: »Ko bi le lahko drevo sklonilo svoje veje k tlam, da bi dosegla sadje,« je zavzdihnila. »Sadje je tako zelo dobro in jaz sem tako zelo lačna, prosim!!!« Drevo jo je poslušalo, jo uslišalo in se sklonilo k njej. Ker je koala pojedla toliko vitaminov, se je kmalu pozdravila. K njej je prišla na obisk njena najboljša prijateljica miška in koala jo je pogostila s sadjem in ji povedala, kaj vse se ji je zgodilo. Miška, ki je bila čarovnica, je dobila novo metlo Miškus 2000 in jo veselo pokazala svoji prijateljici. Povedala ji je, da je druga najhitrejša v gozdu in leti 2000 mišjih vozlov na uro. Poleg tega pa lahko delaš z njo vrsto vragolij, na njej lahko stojiš in delaš lupinge.

Prijateljici sta skočili na metlo in jo šli preizkusit. Ššviiiiisstttt!!!!!!

(Ana Demchyshyn, 6. a)

NAROBE PRAVLJICA

Živeli so trije Kitajci. Dva sta jedla, eden je žrl. Hodili so in videli zajca, ki je skakal in padel po tleh.

Napadli so ga in stali so pri miru. Živeli so nesrečno s srečo in se smejali na ves glas.

(Filip Iliov, 6. a)

Želimo vam, da bi se dobro razumeli oz. boljše medsebojne odnose, da bi imeli veliko, veliko sreče ter veliko zdravja v teh težkih časih.

Ko lučke so prižgane,
naj vam bo lepo,

naj vaše življenje vedno bo svetlo.

Z ljubeznijo

6. d

PRETEKLOST

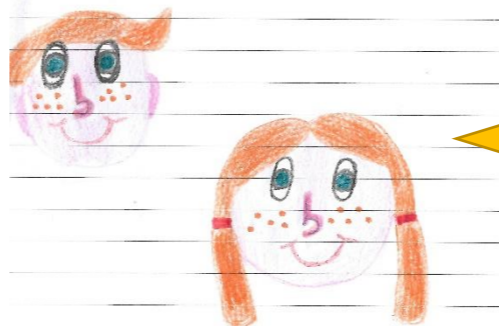
Preteklost težke dni za sabo skriva,
ko lažeš o sebi, počuti se kriva,
s težkim srcem jo povemo,
sami vase jo zapremo.

Preteklih dni nikoli ne izdam,
jih v sebi skrivam,
zase čuvam dan na dan
in jih nikoli ne izdam.

(Taj Vižin, 9. a)

VESEL BOŽIČ,
UPAM, DA DOBIŠ KAR ČES.
ČIM MANJ KORONE IN POBARVI
SE ŽINŽER.

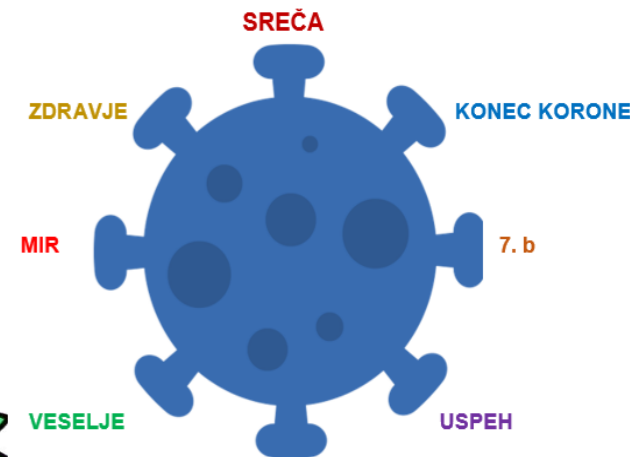

VAM ŽELI 8. d

Želimo vam:

7. a

7. b

Želimo vam
sproščeno kemijo, zabavno
fiziko in nasmejano
biologijo.
OBNOVLJENO 2022!

9. a

Bliža se najlepši čas,
Omami in začara nas.
Žareče lučke sijajo
In pesmice odmevajo.
Čez nekaj dni že pride mož,
Natrosi nam daril cel koš
In prav nihče ne bo več bos.

Veselite se sreča sta povsod,
Enakost, bratstvo in ljubezen,
Čisto vsi premagajo bolezen.
Enkratno se imamo vsi,
Res vsem iskrijo se oči!

(Asja Leban, 7. d)

LOKOSTRELEC

Nekoč, predavnimi časi, je živel fant, ki je bil hrabrega in dobrega srca. Bil je sirota. Mati je umrla ob njegovem rojstvu, oče pa ga je zapustil. Imel je zelo težko otroštvo.

Živel je v zapuščeni hiši blizu gozda. V hiši je našel lok in nekaj puščic. Fant ni vedel, da ima lok čarobno moč. Z njim je lahko zadel vedno tja, kamor je želel. Vsak dan je šel loviti divjad v gozd, da bi lahko jedel. Z lokom je postal neločljiv. Prav vedno ga je imel pri sebi. Kmalu si je po gozdu postavil tarče, da bi lahko streljal. Ko je odraščal, mu nikoli ni bilo dolgčas, ker je vedno kaj počel. Nekega dne je kralj priredil tekmovanje v lokostrelstvu. Nagrada je bila naziv najboljšega lokostrelca v celem kraljestvu. Ko je to fant slišal, si je močno želel iti na tekmovanje. Takoj se je odpravil. Na poti je našel konja. Fant se mu je počasi približal in ga pobožal, ko je šel nanj, mu je konj brez upiranja dovolil. Zajahal ga je in že sta odrzela. Na tekmovanje je prispel prvi, zato se je odločil, da bo pred tekmovanjem še malo povadil. Ko se je začelo, je bil popolnoma pripravljen. Bilo je veliko občinstva in med njimi so bili tudi kralj, kraljica ter njuna hčerka. Skupaj je bilo devet tekmovalcev in vsak od njih je imel tri tarče, v vsako tarčo so lahko ustrelili samo enkrat. Le fant in neki starejši možakar sta zadela vse tri tarče v sredino. Kralj je določil, da bosta imela dvoboj. Rekel je, da lahko vsak enkrat strelja v isto tarčo. Prvi je streljal starejši možakar in zadel v sredino. Fant se je zbal, da bo izgubil, ampak ko je ustrelil, je možakarjevo puščico razklal na pol.

V tistem trenutku se je princesa zaljubila vanj in vsi so glasno navijali. Ni osvojil le naziva najboljšega lokostrelca v celem kraljestvu, temveč tudi princesino srce. Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

(Lan Berginc, 6. a)

ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE

Zamišljeno gledam v dneve pretekle,
ko maske treba nositi mi bilo ni,
s sošolci delila nasmehe sem si,
a zdaj, ko jo nosimo, žal to mogoče ni.

Zamišljeno gledam v dneve pretekle,
ko igrala na igrišču sem se,
v peskovniku brez zadržkov
gradila sem si gradove peščene in umazala se.

Ko začela zavedati svojega življenja sem se,
me je mamica čez cesto še držala za roke
in vedno govorila mi je:
»Ne želi si odrasti, ker sedaj lahko delaš vse, kar ti poželji srce.«

A priznati si moram, saj ni tako hudo,
suočiti se moramo s sedanostjo.
Maska in razdalja so moja rutina,
to vse doživlja današnja mladina.

(Metka Pirih, 9. a)

Praznična zloženka ob 60-letnici

Osnovne šole

Milojke Štrukelj Nova Gorica

Prilagodila, oblikovala in uredila: Nina Rogelja

Mentorici literarnih prispevkov:

Nina Rogelja in Špela Sušanj

december 2021

